

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เลือกเฟ้นกรรมของตนเวลามีชีวิตอยู่

เมื่อวานนี้ก่อนจะออกจากสวนแสงธรรม ต้องได้เทศน์อบรมก่อน ไม่นานก็ได้
อบรมเมื่อวานนี้ก่อนออกเดินทางแก่ผู้มาขอพรปีใหม่ มันคงจะลุ่มจมนมาจากพรปีเก่า
เท่าไรเราก็ไม่ทราบ มาขอแต่พรปีใหม่ แสดงว่าปีเก่าไม่มีพรเลย มาขอเมื่อวาน มีแต่พร
ปีใหม่ๆ ปีใหม่ปีเก่าให้ฟังทราบว่าอยู่กับตัวของเราเองจะรับผิดชอบตัวเองทั้งดีและชั่ว
ทุกคน การประพฤติตัวเป็นคนชั่วเป็นการทำลายตัวเองทั้งปีใหม่ปีเก่า มาลงในเจ้าของ
เองเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมแห่งกรรมชั่วของตัวเอง การประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นคน
ดี ปีใหม่ปีเก่าเราเป็นผู้ทรงความดีไว้ทั้งนั้น ให้พากันจดจำเอา หลักพุทธศาสนาท่าน
สอนอย่างนั้น ท่านไม่สอนเป็นแบบลมๆ แล้งๆ

หาแต่พรปีใหม่ ไม่ทราบปีใหม่อยู่ที่ไหน ใครก็หาพรปีใหม่ๆ ลมๆ แล้งๆ ไม่ได้
หลักได้เกณฑ์ จึงสอนว่าพรปีใหม่ปีเก่าอยู่กับตัวของเราเอง จะรับผิดชอบจากการกระทำ
ดีกระทำชั่วของตัวเอง ท่านสอนไว้อย่างนั้น ให้พากันตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี คิดดู
อย่างพระท่าน พระนี้หมายถึงพระที่ตั้งหน้าบวชมาเพื่อบุญเพื่อกุศล เพื่อมรรคผล
นิพพานจริงๆ ท่านไม่มีเวลาใดที่จะให้เปลอเนื้อเปลอตัวไปทำความชั่ว หรือไปทำ
ความชั่วแบบหิริโอตตปะไม่มีในใจ ท่านไม่มี ท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ความ
เคลื่อนไหวไปมาทุกแห่งทุกมุม ท่านเอาตัวท่านเป็นประกันไม่ให้ผิดพลาดๆ อยู่อย่างนั้น
ตลอดจนกระทั่งหลับ

ตื่นขึ้นมาก็รักษาความดีงามสำหรับตัวเองตลอดไป นี้เรียกว่ารักษาความดี ท่าน
ก็เป็นพระสมบูรณ์แบบทั้งปีใหม่ปีเก่า วันใหม่วันเก่า เดือนใหม่เดือนเก่า ท่านเป็นพระ
ดีอยู่ตลอดเวลา ถ้าเราปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีก็ต้องเป็นคนดีอยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน
ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ พรปีใหม่ปีเก่าท่านมากระตุกให้เรารู้เนื้อรู้ตัว ถ้าเคยประมาท
มาแล้วก็ให้รีบกลับตัวเสีย ถ้าดีอยู่แล้วก็ให้รีบส่งเสริมตัวให้ดีขึ้น ท่านสอนว่าอย่าง
นั้น

พรปีใหม่อย่างในกรุงเทพ ชัดกันที่สนามหลวงแหลกลหมด มีแต่สะแตกเหล่า
ทั้งนั้น นี่พรปีใหม่ของเขาเขาฟาดเหล่าลงไป ลูกศิษย์ลูกหาวัดบวรฯ เขาก็ไปเล่นปีใหม่
ปีเก่ากับเขา ตอนเช้าถึงโผล่หน้ามายั่วเย้ยๆ เข้ามาพวักนักเรียน มันเป็นอย่างนี้มาเนี่ย ไป
พรปีใหม่ ไปรับปีใหม่ที่ไหนล่ะ สนามหลวงว้างนั้น โอ้ มอมแมมหมดเลย นี่ละพรปีใหม่
ของเขา มีแต่ความชั่วความลึมเนื้อลึมตัว นี่ก็มาเป็นคติสอนพวกเรา ปีใหม่เช่นนั้นเป็น
ปีจมน จมทั้งคนนั้นละ

ทำความดีงามซิ อย่างที่พูดตะกั้นี้ยกตัวอย่างอย่างที่ว่าพระท่านตั้งใจปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ ท่านจ้อยู่ในตัวของท่าน ความเคลื่อนไหวไปมาผิดถูกชั่วดีท่านจะรับผิดชอบตลอดเวลา กลับตื่นตลอดอยู่อย่างนั้น ท่านก็เป็นมงคลแก่ตัวเอง สุดท้ายท่านก็ทรงมรรคผลนิพพานได้เต็มหัวใจ นี่คือนักศึกษาความดี คือรักษาตัวของเราเอง อย่าไปรักษาต้นไม้ภูเขาหินฟ้าอากาศ พวกนั้นเขาไม่ได้ทำดีทำชั่ว ไม่ตกนรกขึ้นสวรรค์ได้เหมือนมนุษย์เรา

มนุษย์เรานี้ตัวคึกตัวคะนอง ไปที่ไหนมีแต่ลิงเต็มตัวๆ คึกคะนองหาความชั่วช้า ลามก การทำความชั่วเร็วยิ่งกว่าลิง แต่การทำความดีนี่อึดอาดเนือยนาย ใช้ไม่ได้นะ ให้ตั้งหน้าตั้งตา ดีชั่วอยู่กับเราเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมแห่งกรรมดีกรรมชั่วของตัวเอง ให้ระมัดระวัง คนเราถ้าทำตัวให้เป็นคนดี ไปที่ไหนก็เย็น ถ้าทำตัวไม่ดีแล้วไปที่ไหนก็ร้อนๆ หาความเย็นไม่ได้ อยู่ในป่าในบ้านในเรือนที่ไหนก็ตาม ระวังระวังตลอดกลัวเขาจะจับมัดเข้าใส่คุกใส่ตารางเพราะไปทำความชั่วมาแล้ว คนอื่นไม่เห็น เจ้าของเป็นผู้เห็น เจ้าของเป็นผู้ทำเอง เจ้าของก็ร้อน อยู่ที่ไหนก็ร้อน ระวังระวังตลอดเวลา สุดท้ายเขาก็มัดเข้าใส่คุกจนได้นั้นแหละคนชั่วนะ

คุกเมืองมนุษย์ก็มี คุกเมืองผีก็มี คุกเมืองผีท่านให้ชื่อว่านรก นั่นละคือคุกเมืองผี ตารางเมืองผี ติดคุกติดตารางได้เสวยกรรมมากน้อย โห ท่านพูดไว้ในพระไตรปิฎก น่าสลดสังเวชนะ นี่คือนิพพานที่แท้จริงของพระพุทธเจ้าท่านแสดงเอาไว้ น่าสลดสังเวชนะ หมายถึงความสามารถของพระพุทธเจ้า ที่สัตว์ไปตกนรกอยู่นี้ท่านทราบหมดกรรมของเขา แต่ละรายๆ นี่ทำอะไรๆ มา ผลของกรรมจึงได้ไปลงนรกอย่างนี้ ท่านทรงทราบตลอดเลย ที่นี้ผู้ทำความดีก็เหมือนกัน ทำดีมานาน้อยเพียงไร พระองค์ก็ทรงทราบหมด ไปสวรรค์ชั้นนั้นชั้นนี้ เพราะอำนาจแห่งความดีที่ทำอย่างนั้นๆ จนกระทั่งถึงนิพพาน มีแต่ความดีรวมตัวแล้วส่งเข้าถึงนิพพาน เป็นอย่างนั้นนะ ความชั่วนี้ส่งลงไปนรกอเวจี ติดคุกเมืองผีตารางเมืองผีไป ถ้าอยู่เมืองคนบ้านเรือนมีอยู่ ปลุกบ้านปลุกเรือนให้อยู่ ครอบครวัเหยาเรือนก็มีเหมือนโลกทั่วๆ ไป มันแหวกเข้าไปอยู่ในเรือนจำติดคุกติดตาราง มีเยอะนะ ไปดูเอาเรือนจำเมืองอุดรนี้

พูดถึงเรื่องเรือนจำเมืองอุดรหรือเมืองไหนก็ตาม เราช่วยมากมายนะ นั่นละคนจนตรอกจนมุม เป็นกรรมของสัตว์ เราก็ได้ช่วย ช่วยเยอะนะ อุดร หนองบัวลำภู บึงกาฬ สว่างแดนดิน ทางโน้นก็อำเภอพล ช่วยพวกเรือนจำไม่ใช่น้อยๆ นะช่วยแต่ละแห่งๆ เป็นล้านๆ ทั้งนั้นแหละเราช่วย ช่วยตลอด เช่นอย่างเรือนจำลาดยาวนี่ก็เราพูดเฉพาะส่วนใหญ่เท่านั้น ดึกสองหลังสามชั้น ๔๙ ล้าน นี่ก็ไปช่วยคนทุกข์คนจนที่อยู่ข้าง

ใน อย่างอื่นเราช่วยมาแล้ว ช่วยมาเป็นลำดับ แต่ส่วนใหญ่ก็ช่วยอันนี้แหละ นี่คือช่วยโลกที่จำเป็นจนตรอกจนมุมหาทางออกไม่ได้

อย่าไปแหวกแนว ปลุกบ้านไว้เพื่ออยู่เพื่อหลับเพื่อนอนเป็นความสะดวกสบาย เรือนจำเป็นที่ดัดสันดานอย่าแหวกเข้าไป อย่าดี้อย่าด้านหาญธรรม เรือนจำเป็นที่กักขังของคนทำชั่วซ้ำลามาก บ้านเรือนไม่ได้อยู่ละ ปลุกบ้านหลังละเท่าไรก็ไปติดคุกติดตาราง เพราะทำแต่ของโสเข้าไปในคุก ให้ระมัดระวังนะ บ้านเรือนมีทุกคนพวกนักโทษในเรือนจำ แต่ทำไมมันแหวกเข้าไปติดอยู่ในคุกในตาราง ให้เขาทรمانทรกรรมทุกอย่างอยู่ในนั้น ใครอยากจะไปเป็นอย่างนั้น นี่ละความชั่วมันดันเข้าไปจนได้ บ้านเรือนมีอยู่ไม่อยู่ โดดเข้าไปในเรือนจำ เรียกว่านรกของมนุษย์เราก็คือเรือนจำ ให้พากันระมัดระวัง

การประพุดิตัวดีนี้โลกไม่อยากทำกัน เพราะฉะนั้นโลกจึงไปสู่แต่สถานที่ชั่วที่ได้รับความทุกข์ความทรمانมากต่อมากที่สุด ผู้ที่จะไปสู่ความดีความดี สุคติ อยู่ดีกินดีไปดี ไปเกิดที่ไหนก็ดีนี้มีน้อยมาก เพราะผู้ทำความดีมีน้อย ผู้ทำความชั่วมีมาก ความชั่วความดีอันนี้เป็นธรรมชาติหนึ่ง เรียกว่าธรรมชาติเหมือนกัน คือไปตรงกลางไม่เอียงโน้นเอียงนี้ ใครทำผิดทำถูกประการใด เจ้าของเป็นผู้ทำเอง ประกาศในตัวเองว่าเราได้ทำดีทำชั่วไปแล้ว ถึงจะเป็นที่ลับที่แจ้งไม่มีความหมาย มีความหมายอยู่กับผู้ทำทำดีที่ไหนก็คือเจ้าของเป็นผู้ทำ เปิดจำอยู่กับเจ้าของผู้ทำเอง กรรมเกิดจากการกระทำ การกระทำของใคร กรรมดีกรรมชั่วก็เป็นของคนนั้น ไม่ใช่ของคนอื่นคนใดที่จะมาแบ่งสันปันส่วนได้ อำนาจของกรรมเป็นผู้จัดแจงแบ่งไปเองทีเดียว

กมฺมํ สตุเต วิภชติ กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน นั่นละกรรมเป็นเครื่องจำแนก เรามีอำนาจทำกรรมทำตามความอยากของเรา แต่กรรมก็มีอำนาจที่จะบังคับบัญชาเรา ทางดีก็ส่งไปในทางที่ดี ทางชั่วก็ส่งไปทางที่ชั่ว ท่านจึงสอนให้ระมัดระวัง ใครจะมีความรักตนสงวนตนยิ่งกว่าสัตว์ทั้งหลาย ไม่ต้องไปศึกษาเล่าเรียนจากโรงเรียนใดและ เรื่องความตายความทุกข์ความลำบากนี้สัตว์กลัวกันทั้งนั้น เราเป็นมนุษย์ชั้นสูงกว่าบรรดาสัตว์ ที่โลกยอมรับกันว่าเป็นมนุษย์ชั้นสูงอย่าให้เป็นมนุษย์ชั้นต่ำที่สุดด้วยความเลวทรามของจิตใจ จิตใจต่ำทรามทำคนให้ชั่วซ้ำลามากตกนรกหมกไหม้ได้ พากันจดจำเอานะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย

เราก็นั่นเลย ไปที่ไหนเทศนาว่าการตลอดนะ ไปกรุงเทพตั้งแต่วันไปถึงตอนกลางคืนเทศน์ทุกคืน ตั้งแต่วันที่ ๗ ไปจนกระทั่งถึงวันที่ ๓๐ นี้เทศน์ทุกคืนๆ เฉพาะสวนแสงธรรม ตอนเช้าก็เทศน์ แต่ตอนเช้าไม่ค่อยแน่นอนนัก มันหากมีเรื่องไม่แน่นอนมาผ่านนั้นแหละ เทศน์สะเปะสะปะเพราะเรื่องมันสะเปะสะปะเข้ามา เทศน์ก็

สะเปะสะปะรับกัน ถ้าเจียบๆ เรียบๆ เทศน์ก็เรียบๆ ไป ส่วนมากกลางคืนที่สวนแสงธรรมมักจะเทศน์เรียบๆ ธรรมดาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ แต่ตอนเช้าไม่ว่าที่อุดร ไม่ว่าที่ไทรโยค อย่างสวนแสงธรรมก็เหมือนกัน มีสะเปะสะปะอยู่ในนั้นละ เทศน์ก็เป็นสะเปะสะปะไปตามๆ กันจึงเอาแน่นอนไม่ได้ ที่เอาแน่นอนได้คือตอนคำสำหรับสวนแสงธรรม และไปเทศน์ในงานต่างๆ เอาแน่นอนได้

เทศน์ที่ไทรโยคออกวิทยุทั้งนั้น นี่เครื่องวิทยุรับอยู่นี้ อยู่ข้างๆ นั้น พอเทศน์นี้ปั๊บ ออกทางวิทยุแล้วๆ ทั้งนั้น ทุกวันนี้เป็นความสะดวกสบาย ก็เลสเป็นความสะดวกของมัน เราก็แยกมาเป็นส่วนธรรมก็เป็นความสะดวกของการได้ยินได้ฟังอรรถธรรมเข้าสู่ใจ จากวิทยุ จากเครื่องบันทึกเสียงต่างๆ เหล่านี้ เราแยกมาเป็นธรรมก็เป็นธรรมแก่เรา ถ้าแยกไปทางฝ่ายกิเลสความเพลิดความเพลิดความเสียหาย ก็เป็นไปทางความเสียหาย เสีย นี่เราก็แยก ภายของเรานี้เหมือนกัน พร้อมเสมอที่จะทำดีทำชั่วจากเจ้าของผู้บัญชาคือใจ ถ้าใจเป็นผู้บังคับบัญชาให้ไปทางดีก็ไปดี ร่างกายนี้เป็นเครื่องมือ ตายแล้วไม่ไปลงนรกนะร่างกาย มีใจนี้แหละจะไปตกรนรกได้ ร่างกายตายแล้วก็สลายตัวลงไปเป็นธาตุเดิมของเขา คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ส่วนธาตุเดิมแท้ของจิตใจนี้ไม่มีตายไม่มีฉิบหาย ตกรนรกหมกไหม้ก็กัปกัปกัลป์ก็ยอมรับทุกข์ทั้งหลาย ที่ตนทำแล้วมากน้อยยอมรับทั้งนั้น แต่ไม่ยอมฉิบหายคือใจ

เมื่อผ่านพ้นจากกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ในแดนนรกนั้นเปลี่ยนซ้ำ แล้วเปลี่ยนขึ้นมาๆ รู้เนื้อรู้ตัวแล้วก็เปลี่ยนขึ้นมาทางดี บำเพ็ญคุณงามความดีจนกระทั่งถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน คือใจดวงที่เคยตกรนรกนี้แหละ แต่เขาไม่ฉิบหาย ที่นี้พลิกตัวได้แล้ว กลับมาปฏิบัติตัวดีจนถึงมรรคผลนิพพาน ก็เป็นธรรมธาตุไปเสียไม่มีฉิบหายคือใจดวงนี้เอง ท่านเรียกว่าธรรมธาตุ เมื่อถึงพ้นความพ้นทุกข์พ้นสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้วนั้นเรียกว่าธรรมธาตุ จิตดวงนี้ละทำได้ด้วยกันเป็นได้ด้วยกันทุกคน จะลงนรกอเวจีก็จิตดวงนี้แหละเป็นผู้คึกคะนองทำตามความชอบใจ ส่วนมากเป็นความชั่วและพาเจ้าของให้จม ถ้าเป็นทางดีก็มีอรรถมีธรรมเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนใจให้สร้าง ความดีงามเสมอ แล้วความดีงามสั่งสมตัวเข้าสู่ใจ ตายแล้วก็ความดีนี้ละเป็นมิตรเป็นสหายเป็นผู้พึ่งเป็นพึ่งตายได้คือความดีงามของเรา

ตายแล้วไปส่งเสียกันทางไหนอย่างไร เเม่รูหนึ่งๆ นี้คนไปส่งเสียกันเผาศพเผา เเม่รูน้อยเมื่อไร เต็ม ไม่มีใครสามารถที่จะส่งคนนั้นให้ไปสวรรค์นิพพานได้เลย มีบุญของเขาแต่ละคนๆ เท่านั้นเป็นผู้ที่จะพาไป ให้เราทราบเอาไว้นะ เห็นคนไปในงานศพมาก โอ้ ดีนะเขามีบุญวาสนามีคนไปงานศพมาก บุญหรือบาปก็ไม่รู้อยู่ในหัวใจของคนคนนั้น เช่นคนคดโกงริตไถนี้ตัวสำคัญมากทีเดียว สร้างไฟนรกสุ่มภายในหัวใจทั้งๆ ที่

กิเลสมันยกยอปอปั้นว่าคนนี่เขามั่งมีดีเด่น เขามียศถาบรรดาศักดิ์สูง เหมือนว่า
 ธรรมชาตินี้จะพาพวกนี้ไปสวรรค์ ไปทางดิบททางดีทั้งหมด ความจริงลงนรกกันทั้งนั้น
 พวกคตพวกโกงพวกริดพวกไถ เอาของเขามาเป็นเนื้อหนังของตนมันก็เป็นเนื้อหนัง
 กาฝาก

กาฝากเป็นยังไง เกาะอยู่ตามต้นไม้ ต้นไหนที่มีกาฝากมากต้นนั้นก็อับเฉาลงไป
 โดยลำดับ สุดท้ายต้นไม้ที่มีกาฝากมากๆ ก็ตาย นี่ความชั่วช้าลามกที่เราเอามาเป็น
 กาฝากให้เป็นเนื้อเป็นหนังของเรา โดยไปคตโกงริดไถจากผู้อื่นมา ซึ่งเป็นเนื้อหนังของ
 เขา แล้วมาทำให้เป็นเนื้อหนังของตนมันก็เป็นเนื้อหนังกาฝาก เวลามันเกาะเข้าไปในจิต
 นี้เผาจิตๆ เรื่อย ตายนี้จมลงนรกเลย นี่ละสมบัติกาฝากที่ไปคตโกงริดไถจากผู้อื่นมา
 ตาม ธรรมท่านไม่ลำเอียง ทำชั่วเป็นชั่ว ทำดีเป็นดี แล้วเอาสมบัติของเขาว่าอันเอามา
 เป็นสมบัติของตน ให้เป็นเนื้อหนังของตน มันไม่เป็น มันเป็นสมบัติกาฝากคอยกัด
 เจ้าของๆ สุดท้ายจมไปด้วยสมบัติกาฝากที่เจ้าของภูมิใจว่าเจ้าของมั่งมีดีเด่นนั้นแหละ
 อย่าพากันไปทำนะ

ให้หมาด้วยความสุจริตทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นมงคล และเป็นสมบัติอันแท้จริง
 แก่ตัวเอง เวลาตายแล้วความดีงามทั้งหลายที่เราทำไว้สำหรับเรา ก็จะหนุนเราให้ไปสู่
 สวรรค์โลกสวรรค์ สถานที่เหล่านี้เป็นสถานที่อยู่ของสัตว์ทั้งหลาย เป็นที่เสวยสุขๆ แดน
 นรกเสวยทุกข์ แดนสวรรค์ไปถึงนิพพานเป็นบรมสุขเสวยสุขทั้งนั้น ต่างกันที่ทำได้ทำชั่ว
 เท่านั้นเอง ให้พากันเลือกเฟ้นในกรรมของเจ้าของเสียเวลายังมีชีวิตอยู่ ตายแล้วเลือก
 เฟ้นไม่ได้

แดนนรกสวรรค์นี้ใครไปอุทริไปลบไปล้างแดนนรกสวรรค์ พระพุทธเจ้าทุก
 พระองค์ไม่มีเว้นแม้พระองค์เดียวที่จะปฏิเสธว่า บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่
 มี นิพพานไม่มี ยอมรับเป็นเสียงเดียวกันหมด เพราะเหตุใด เพราะทรงรู้ทรงเห็นความ
 จริงมาตั้งเดิมนี้ด้วยกัน ความจริงมาตั้งเดิมนี่ก็คือแดนนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน
 ตลอดถึงเปรตผีประเภทต่างๆ นี้มีมาตั้งเดิม เวลาตรัสรู้ขึ้นมาก็มาเจอสิ่งเหล่านี้ ทั้งฝ่าย
 ชั่วฝ่ายดี แล้วนำมาสั่งสอนสัตว์ เช่นนรก สัตว์ไปตกนรกเพราะอะไร ไปตกนรกเพราะ
 ทำชั่ว ท่านก็สอนอย่าทำชั่วแล้วมันจะลงนรกนี้ ส่วนแดนสวรรค์ถึงนิพพานก็เป็นสถานที่
 รื่นเริงเป็นลำดับจนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ นี้มาจากการทำดี นี่เสวยแต่ความสุขความ
 เจริญทั้งนั้นๆ

ให้พากันสร้างความดีงามทั้งหลาย ท่านก็สอนตามนี้ ส่วนทำเป็นเรื่องของเรา ถ้า
 ใครหน้าด้านไม่ยอมทำตามท่านก็หน้าด้านลงนรก เขาไปสวรรค์นิพพานกันเต็มโลกเต็ม
 สงสาร ไ้อ้เราแหวกลงนรก นี่คือนคนหน้าด้านหาญทำแต่ความชั่วช้าลามกไม่เป็นของดี

เลย จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันเลือกเฟ้นตนเอง นี่เป็นวันปีใหม่วันนี้แล้ว ให้เลือก
สิ้นปีส่วนการกระทำของเรา ที่เห็นว่าไม่ดีตรงไหนให้รีบแก้ไขตัดแปลงเสียตั้งแต่บัดนี้
ความทุกข์ที่จะตามแผดเผาเพราะการทำความชั่วนั้นจะเบาบางลงไปและไม่มี ถ้า
อุตสาหะพยายามทำตั้งแต่ความดี ความดีจะพอกพูนขึ้นโดยลำดับ ไปที่ไหนไปเถอะคน
ที่ว่ามีใจดีแล้วไม่จำเป็นให้ใครจะไปตามส่งเสียที่ป่าช้าหรือเมรุก็ตาม ไม่จำเป็น บุญ
กุศลเต็มหัวใจแล้วดีที่เดียวผิงเลย พากันเข้าใจเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ ขอ
ความสวัสดิ์ปีใหม่จงเป็นสมบัติของพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz